

*Cirkevný zbor Evanjelickej cirkvi augsburského
vyznania na Slovensku Galanta*

LISTY GALANTSKÝM 28/2021

Milí bratia a milé sestry,

pred dvoma týždňami sa aj v našom cirkevnom zbore uskutočnili voľby na obsadenie uprázdnených miest seniora Bratislavského seniorátu a seniorálneho dozorcú BAS. Kandidačná porada posunula do ďalšieho volebného procesu všetkých kandidátov. Výsledky volieb za celý seniorát sú nasledovné:

Na hodnosť seniora bolo odovzdaných 1072 hlasov. Kandidát Mgr. Pavel Kollár získal 94,3 percent všetkých hlasov, čím bol zvolený za seniora BAS na nasledujúce obdobie.

Na hodnosť seniorálneho dozorcú kandidovali dvaja kandidáti, a to Ivan Plačko a Peter Synak. Brat Plačko získal 30 percent všetkých hlasov a brat Synak získal 67 percent všetkých hlasov. Za seniorálneho dozorcú bol zvolený brat Ing. Peter Synak.

Voľba nového predsedníctva Bratislavského seniorátu nadobudne právoplatnosť dňa 8. novembra 2021 po uplynutí apelačnej doby, t. j. 15 dní od vyhlásenia výsledkov na hlavných službách Božích.

Zvoleným bratom želáme veľa síl, múdrosti a Božieho požehnania pri zastávaní svojho úradu. Prosíme nebeského Otca, aby sa priznal ku každému dobrému dielu, do ktorého sa pustia tak, aby sme aj my, cirkevné zbory a ich členovia mohli mať požehnanie a radosť z ich služby.

Obom bratom zároveň blahoželáme k zvoleniu.

Mgr. Miroslav Kerekrety – zborový farár

O Z N A M

Počas vikendu 30. - 31. 10. bude zmena času z letného na zimný. V nedeľu 31. októbra budeme mať spoločné služby Božie v Galante so začiatkom o 10:00, ktoré budú venované Pamiatke reformácie. Služby Božie na Pamiatku zosnulých budeme mať 2. novembra v Galante so začiatkom o 17.00.

Kázeň na 21. nedeľu po Svätej Trojici, 24. októbra 2021

„Napokon posilňujte sa v Pánovi a v moci Jeho sily. Oblečte sa do celej výzbroje Božej, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla. Ved' náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach. Preto vezmite na seba celú výzbroj Božiu, aby ste mohli odolať v zlý deň, všetko prekonať a obstáť. Stojte teda: bedrá si opášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti a obujte si pohotovosť k evanjeliu pokoja. Nadovšetko vezmite si štít viery, aby ste ním mohli uhasiť všetky ohnivé šípy tohto nešľachetníka. Vezmite si aj prilbu spasenia a meč Ducha, ktorým je slovo Božie.“

List efezským 6, 10 - 17

Milí bratia a milé sestry,

keď ráno vstanete z postele, bez čoho si neviete predstaviť svoj odchod z domu? Niektorí by na túto otázku odpovedali veľmi jednoznačne: bez kávy by som ani nevstal z postele. Pred odchodom z domu by sme sa mali posilniť dobrými raňajkami. Dobré raňajky si každý predstavuje inak a to je v poriadku. Každý sme zvyknutí na niečo iné. Roky skúseností s nami samými nás naučili, čo je pre nás dobré a čo nie. Keď sa však niečo udeje a my musíme veľmi narýchlo odísť z domu, raňajky oželieme, alebo sa k nim čím skôr vrátíme. Je ale jedna vec, ktorú pred odchodom z domu nemôžeme vynechať. Aj keby sme mali meškať, aj tak to musíme urobiť. Musíme sa obliecť. Nikto neodíde z domu neoblečený. To si nevieme ani predstaviť.

Prečítané Božie slovo hovorí o božích bojovníkoch a začína práve slovami: posilňujte sa a oblečte sa. „Napokon posilňujte sa v Pánovi ...“ Ako sa dá posilniť v Pánovi? Tak ako sa ráno naraňajkuje, tak isto by sme mali každý deň „odkúsnuť“ z Božieho slova. Ani chlieb nechceme po veľkých kusoch, ale každý hryz pekne požujeme, aby sme ho mohli prehltnúť a následne stráviť. Len takto z neho máme reálny úžitok. Práve tak je to aj s Božím slovom a my tu môžeme vidieť krásnu paralelu. Prečítajme si každé ráno akoby „na raňajky“ primeraný odsek z Biblie a rozmyšľajme nad ním. Skúsme si ho prečítať toľkokrát, aby sme ho vedeli zopakovať aspoň vlastnými slovami. Všimajme si hlavnú myšlienku a rozmyšľajme nad tým, čo chce do nášho života Pán Boh povedať práve týmito slovami. Sú to slová potešenia, povzbudenia, uistenia či napomínania? Môžu to byť slová varovania pred zlým

rozhodnutím tak ako v prípade Kaina, keď mu Pán Boh hovorí: „...*hriech striehne pri dverách, na teba je upriamená jeho žiadostivosť; ale ty ho opanuj!*“ (1M 4,7) Až keď jedlo dobre požujeme, prehltáme a strávime, až prináša nám posilnenie. Presne tak je to aj s Božím slovom. Nestačí ho zhltnúť, treba ho aj „požut’, stráviť“, a potom prinesie posilu do nášho života. Neodídme z domu bez toho, aby sme sa neposilnili Božím slovom v Pánovi. Čítanie Božieho slova nesmie byť iba splnením si náboženskej povinnosti, ale má byť pre nás reálnym základom nášho vzťahu s Bohom.

Ďalšie slová hovoria o posilňovaní sa v moci Jeho sily. Pán Ježiš hovorí: „*pretože bezo mňa nič nemôžete činiť.*“ (J 15,5) Tieto slová sa nám ťažko čítajú i počúvajú, pretože my chceme aj sami niečo dokázať. Chceme byť hrdí na to, čo sa nám podarilo, čo vieme a dokážeme. Niekedy možno pripomíname dieťa v konkrétnom vývojovom stupni, keď trvá na svojom: Ja sám, ja sám, ja sám. Výzva: „Posilňujte sa v moci Jeho sily,“ nás pozýva, aby sme aj do bežného dňa, aj tam, kde sa cítime sebaisto, kde nepochybujeme, že svoje plánované dielo dovedieme do zdarného konca, aby sme aj vtedy prosili o Božiu silu a požehnanie. Vstupujme do každého nového dňa s prosbou na perách: Pane, kráčaj aj dnes po mojom boku.

Posledným slovom z úvodu je výzva: Oblečte sa... V zásade sa obliekame z dvoch dôvodov, a to, aby nám nebola zima a aby sme zakryli svoje telo pred očami iných. Apoštol Pavol nám vykresľuje kresťana ako bojovníka, ktorý má byť oblečený do celej výzbroje Božej. Každé ráno akoby sme vstupovali na bojové pole a našou úlohou je obstať v tomto boji. Prečo je to boj? Pretože diabol nám chce ukradnúť status Božieho dieťaťa. Jeho úklady sú veľmi tvorivé a my neraz ani nevieme, že čelíme jeho útokom. Často ani netušíme, aké nástrahy na nás číhajú. Až keď zlyháme, podľahneme im, až vtedy si uvedomíme, že sme konkrétny boj prehrali. Keď si uvedomíme, proti komu stojíme a aké rafinované zbrane na nás používa, až vtedy pochopíme, prečo sa musíme posilniť v Pánovi Jeho slovom, prečo do tohto boja nemôžeme ísť len s vlastnými schopnosťami, ale musíme vykročiť v moci Jeho sily.

Pre mňa osobne je najväčším mementom prečítaného Božieho slova táto časť: *Ved’ náš boj nie je proti krvi a telu, ale proti kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach.* Myslím, že

práve toto si neraz neuvedomujeme. My ľudia bojujeme medzi sebou. Brat s bratom, sestra so sestrou. A pritom si dokážeme veľmi naubližovať. Ale náš boj nie je proti krvi a telu ... nebojujme s iným človekom z mäsa a kostí, to nie on je náš skutočný nepriateľ. Naším skutočným nepriateľom je diabol, respektíve kniežatstvá a mocnosti, páni sveta tejto temnosti, zlý duchovia v nebesiach. Skutočné zápasy sa nedejú v ostrých a zraňujúcich hádkach, ale v modlitbách na kolenách. A my ľudia pritom tak veľa času a síl strácame zápasmi medzi sebou!

Veľmi obohacujúco to vystihuje situácia zo života Pána Ježiša, keď vstupoval do Jeruzalema a predpovedal svojim učeníkom utrpenie, ktoré ho v Jeruzaleme čaká. *Peter ho odhovára a hovorí mu: Nech Ti je Boh milostivý! Pane, to sa Ti nesmie stať! Pán Ježiš mu odpovedal: Chod' za mňa, satan, na pohoršenie si mi, pretože nemyslíš na veci Božie ale na ľudské!* (Mt 16, 22 – 23) Skrze človeka prichádza pokušenie a zloba aj do nášho života, ale nie človek je jej pôvodcom. To diabol zneužíva ľudí i konkrétneho človeka, aby presadzoval vo svete svoju vôľu a plány. Tým však človek nie je zbavený zodpovednosti. Človek môže a má urobiť všetko pre to, aby sa nestal diablovou zbraňou, nástrojom pre páchanie zla vo svete. Aj toto môže byť jeden z tých úkladov diabla, proti ktorým máme obstať v každodennom živote. Neodídme z domu skôr, ako by sme sa posilnili v Pánovi, aby sme v Jeho moci mohli odolať každému pokušeniu. Zараďme do svojich ranných modlitieb aj prosbu, aby sme v konkrétny deň boli zbraňou a nástrojom v Božej ruke. Nech sme použítí na budovanie Božieho kráľovstva už tu na zemi. Ak sme totiž nástrojom či zbraňou v službách Boha, nemôžeme byť zneužití na pokušenie či pád iného človeka. Keď nás používa Boh, nemôže nás použiť diabol. Aj pre nás platia slová napomenutia: „*Ktokoľvek by zvedol na hriech jedno z týchto maličkých veriacich, lepšie by bolo, keby mu oslí žarnov zavesili na šiju a hodili ho do mora.*“ (Mk 9,42) Aby sa tak nestalo aj pri nás, vezmime na seba celú výzbroj Božiu, aby sme mohli odolať v zlý deň, všetko prekonať a obstať.

Keď ráno odchádzame z domu, netušíme, čo všetko nás čaká, preto sa posilnime Božím slovom, vykročme nie vo vlastnej moci, ale v moci Jeho sily, a oblečme sa do celej výzbroje Božej, aby sme mohli obstať proti úkladom diabla v akejkol'vek podobe.

Amen.

Miroslav Kerekréty